

OMDAT ER GEEN PLAATS IN DE HERBERG WAS

De herbergier maakt voor zijn deur
Met iedereen een praatje.
Zo'n telling komt hem best van pas,
Hij wou dat 't alle jaren was,
Zo komt er geld in 't laadje!

Een ezel nadert door 't gewoel,
Snel treedt een man naar voren.
„Een kamer?” „Man, geen sprake van!”
„Een bed om in te rusten dan?”
„Geen plaats,” krijgt hij te horen.

De vrouw, die op den ezel zit,
Heeft moe het hoofd gebogen.
Haar blik, zo schuw op hem gericht,
Dat zacht en kinderlijk gezicht
Heeft toch zijn hart bewogen.

De waard denkt na en roept dan luid:
„Hei, lieden! Wacht eens even!
Je kunt wel slapen in de stal,
Waar 't nog zo kwaad niet wezen zal,
Meer kan ik je niet geven.”

Stil gaan ze door de lage deur,
Het leed is nu geleden.
Hier is het goed, het hooi geurt zacht
En 't Kind, geboren in dien nacht,
Lacht in zijn krib tevreden.

D. A. CRAMER-SCHAAP.

